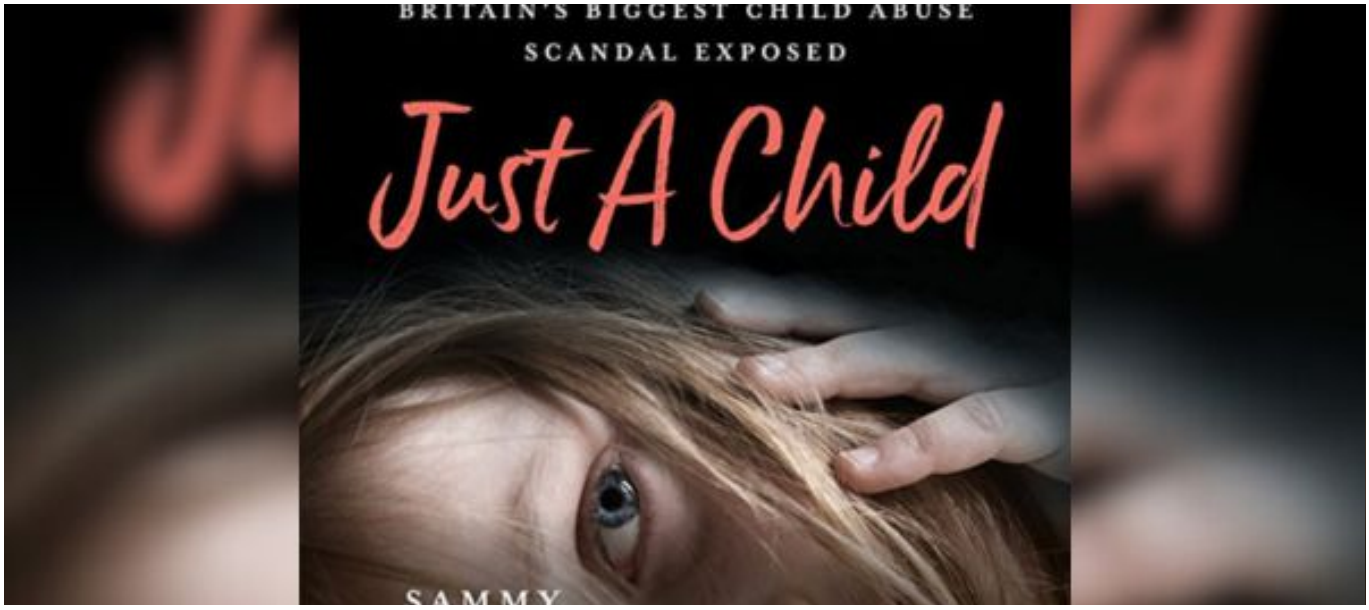

Een slachtoffer van het grootschalige seksuele misbruik in Rotherham vertelt haar verhaal

Posted on 28 augustus 2024 by Arie Graafland

Alleen al in Rotherham werden tussen 1997 en 2013 meer dan 1400 kinderen seksueel misbruikt. Een van de slachtoffers was Sammy Woodhouse die er een boek over heeft geschreven: *Just a Child*. Sammy was 14 jaar toen ze de 24-jarige Arshid Hussain (Ash in het boek) tegen het lijf liep. Hij was getrouwd in een islamitisch huwelijk en had twee kinderen. Hij beloofde voor haar te zorgen, en zij werd smoorverliefd op hem. In feite werd zij misbruikt door Engelands meest beruchte seksdealer die er 18 relaties tegelijk op nahield. Ze schreef haar boek toen ze ouder was. Ze is niet langer 'Girl J', zoals ze in de rechtbank werd genoemd, maar Sammy Woodhouse. Arshid Hussain ging in 2016 de gevangenis in, voor 35 jaar.

The Times

In 2013 sprak Sammy met Andrew Norfolk van *The Times* omdat ze het idee kreeg dat niemand naar haar luisterde. De politie en sociale dienst lieten het afweten.

Haar interview in *The Times* veroorzaakte grote deining en had het *Jay Report* tot gevolg dat de ongeveer 1400 genoemde gevallen van seksueel misbruik blootlegde.

Het rapport bestrijkt de periode van 1997 tot 2013. Ongeveer een derde van de onderzochte gevallen bleek reeds gemeld te zijn bij de politie en andere instanties. Kinderen werden op grote schaal verkracht door meerdere veelal Pakistaanse daders, en verhandeld naar andere steden in het noorden van Engeland. Er zijn voorbeelden van kinderen die overgoten werden met benzine en bedreigd dat ze in brand gestoken zouden worden. Ze werden bedreigd met vuurwapens als ze iets zouden zeggen.

Verbijsterend is dat het misbruik na het verschijnen van het rapport gewoon doorging, in 2014 waren er weer 51 gevallen. In 2013 vond de politie 157 rapporten over seksueel misbruik op haar bureau.

Sammy (Samantha) komt uit een liefdevol gezin. Haar moeder stimuleerde haar waar mogelijk, haar vader was dol op haar, maar was ook degene die waar nodig een grens trok. In haar boek is ze uiteindelijk lovend over haar ouders, maar op haar 14de was dat zacht gezegd anders. Ze was gek op dansen en lid van een dansclub waar ze al haar tijd in stak. Als haar schoolprestaties in de knel komen mag ze van haar ouders nog wel oefenen, maar niet meer meedoen aan de wekelijkse uitvoeringen. Ze doet wat iedere puber doet: grenzen opzoeken, cider drinken, uitgaan, jongens, en de eerste seks. Er werd gedeald in heroïne in Rotherham, maar zij blijft er vanaf. In de weekenden moet ze om klokslag 10 uur thuis zijn.

Alles verandert als ze Ash tegenkomt. Sammy wordt hopeloos verliefd en beseft niet waar ze in verzeild raakt. Ash heeft een auto, meerdere auto's zelfs, ziet er goed uit, is beleefd en voorkomend en zij raakt volledig onder zijn invloed. Hij neemt haar mee naar zijn vrienden op Clough Road, een buurt die bekend staat als 'Paki-land'. De 10 uur-grens wordt overschreden en haar vader is woest. Hij vermoedt onraad, want ze komt voortdurend te laat. De politie wordt ingeschakeld, haar moeder is volledig overstuur. Sammy mag
's avonds de deur niet meer uit.

Contacten bij de politie

Ze verzint van alles om Ash te zien, ze spijbelt voortdurend. Ash' broer Bash waarschuwt haar voor Ash: hij deugt niet en ze moet bij hem weg. Maar zij ziet niet in waarom. Bash zal wel jaloers zijn, denkt ze. Uiteindelijk loopt het steeds verder uit de hand, ze gaat
's nachts ongemerkt het huis uit, en hij ziet kans door het raam haar slaapkamer binnen te klimmen.

De relatie bestaat vooral uit seks. Ze is nog steeds 14, maar fantaseert al over trouwen en samenwonen. Haar vader blijft de politie bestoken, maar die kan niets doen als zij geen aangifte doet. Ash heeft contacten bij de politie en lijkt onkwetsbaar. Een maand later is ze zwanger van Ash, ze is in de zevende hemel en fantaseert een mooie toekomst voor hen beiden.

Wat volgt is complete chaos. Haar twee zussen weten dat ze zwanger is. Ze verzet zich met alle middelen tegen een abortus. Ze klimt overal waar ze opgesloten zit uit het raam om maar naar Ash te kunnen gaan, die haar altijd opvangt op een van zijn vele onderduikadressen. Uiteindelijk grijpen politie en jeugdzorg in. Ze besluit tot een abortus.

Geweld wordt onderdeel van de relatie met Ash. Volgens hem hoort dat erbij als je verliefd bent. Ash gaat ook met haar vriendinnen naar bed, slaande ruzies volgen. Ze weet dat Ash in drugs handelt. Ze wil breken maar dat lukt haar niet. Dan wordt ze opnieuw zwanger. Dit keer wil ze haar zwangerschap een kans geven, en dat gebeurt ook. Jeugdzorg bemoeit zich ermee en ze krijgt een pleeggezin toegewezen. De volgende dag ontvlucht ze deze opvang en verdwijnt op een van Ash' onderduikadressen. Een nieuw pleeggezin volgt. Haar ouders zijn dan al gebroken.

'Vertrouwelijk'

Ze krijgt het kind, trekt weer bij haar ouders in en breekt met Ash. Die is inmiddels in de gevangenis beland, wat haar rust geeft. Ze gaat werken in een stripclub, opent een schoonheidssalon met behulp van haar vader en trekt zich later weer terug. Ze redt de opvoeding van haar kind niet alleen. Haar ouders springen in. Maar Sammy wil dat haar kind een vader heeft en neemt ondanks alles weer

contact op met Ash. Die is neergeschoten door een van zijn rivalen en in een rolstoel beland. Ook dan gaat het weer fout.

Er komt pas verandering in haar situatie na het interview in *The Times*. Hoewel politie en kinderbescherming tegenwerken verschijnt naar aanleiding van dat interview in 2014 het Jay-rapport. Als Sammy later voor haar boek haar dossier bij de politie opvraagt, blijkt alles zwartgemaakt. In de kantlijn staat: *'Vertrouwelijk. Niet verspreiden buiten het team'.*

In 2017 verschijnt het boek *The Strange Death of Europe* van Douglas Murray. Hij schrijft dat seksuele uitbuiting en misbruik in die jaren een publiek geheim was. Het blijkt dat Ash en zijn twee broers Bash en Bono er 54 meisjes op na hielden van wie Sammy er een was. Dat is bevestigd door het Jay-rapport. En het gebeurde niet alleen in Engeland zoals Murray laat zien, ook in de rest van Europa nam het aantal verkrachtingen door immigranten toe.

Niemand wilde het er over hebben, het was 'racistisch' en je sprak er niet over. De Britse lokale overheid was doodsbang om er ook maar iets over te zeggen. Ook in Nederland bleef het doodstil, alleen Wierd Duk schreef in *de Telegraaf* in datzelfde jaar over Craig Davis wiens dochter Rebecca was misbruikt door de *grooming gangs* in Rotherham. Verder hulde de Nederlandse pers zich in stilzwijgen.

Immigratie

In Engeland kun je op dit moment de gevangenis ingaan als je iets negatiefs zegt over immigratie. Het totale failliet van politie en jeugdzorg in Engeland lijkt er niet toe te doen. Wie denkt dat premier Keir Starmer van Labour er iets aan gaat doen, moet toch nog even het begin van Murrays boek lezen: het was Labour dat de ongecontroleerde immigratie promootte. Het is Labour die je laat opsluiten als je je negatief uitlaat over immigratie. De hemel boven Engeland is wel erg donker geworden.

Sammy Woodhouse, ***Just a Child, Britain's biggest child abuse scandal exposed****, Blink Publishing, London 2018, 304 pp.*

Arie Graafland *is emeritus-hoogleraar aan de TU Delft. Hij schrijft regelmatig voor Wynia's Week, vooral over non-fictie boeken.*

Wynia's Week *verschijnt 104 keer per jaar met even onafhankelijke als broodnodige berichtgeving. De donateurs maken dat mogelijk.* ***Doet u mee?*** *Hartelijk dank!*